

GORSKA REŠEVALNA ZVEZA SLOVENIJE
Komisija za vzgojo in reševalno tehniko

SI - 4101 Kranj, Bleiweisova 34, p.p.245
Tel: +386 4 238 27 27 Fax: +386 4 238 27 25
E-mail: grzs@siol.net

Mojstrana; 15.11.2009

Klemen Volontar
Mojstrana

Zadeva: Poročilo – izpiti HGSS

14. novembra sem se na pobudo vodstev obeh služb, GRZS in HGSS, udeležil izvajanja izpitov za gorske reševalce HGSS. Izpiti so potekali v prostorih in v okolici sedeža postaje Zagreb, na Medvednici pod Sljemenom.

K izpitom je pristopilo osem kandidatov. Na osmih delovnih točkah so predelali celotno snov, ki jo mora obvladovati gorski reševalec po sistemu vsak vse. S krajšim predahom za kosilo, ki so ga pripeljali na teren, so izpiti trajali od jutra do trde teme.

Niti tehnika, niti oprema se ne razlikujeta dosti od naše. V njihovi službi združujejo hkrati gorske in jamarske reševalce.

Inštruktorji, trije so v HGSS zaposleni, spremljajo kandidate od samega vstopa v službo do izpita. Ker v principu vsak inštruktor osebno pozna vsakega kandidata lahko izpiti potekajo tako kot sem videl. Inštruktor ve koliko je kandidat v preteklosti vložil truda, kako hitro je napredoval in kaj lahko od njega pričakuje zato ga lahko hitro in dobro oceni. Manevri se ne izvajajo pod obremenitvijo, isti dan kandidat opravi vse izpite, letni, zimski in jamarski del, poleg tega pa še vso teorijo, orientacijo, zveze, iskalna akcija in organiziranost službe.

Precej smo govorili o osnovni vzgoji in problematiki kadrovanja novih članov. Glede na to, da je njihova služba opredeljena v zakonu in pokriva celotno državo, morajo organizirati reševalne postaje tudi na področjih, kjer je najvišji hrib krtina, pokrivajo vse otoke in morje. Na teh območjih je gornišstvo zelo slabo poznano in je nemogoče dobiti primeren kader, ki bi lahko izvajal reševalno delo. Zato sami vzgajajo bodoče reševalce. Pred časom so v Dubrovniku celo z javnimi pozivi in plakati na oglasnih deskah vabili kandidate v svoje vrste.

V pravilniku imajo zapisano, da mora biti kandidat poleg osnovnih in splošnih zahtev, vsaj dve leti pripravnik. V tem času mora opraviti osnovne tečaje v letnih in zimskih razmerah, obvladati smučanje, opraviti jamarski tečaj in opraviti tečaj iz PP. Tečaji trajajo en teden (jamarski tri polne vikende), izvajajo se v realnem okolju, zahtevnost se proti koncu tečaja stopnjuje do te mere, da delajo pod polno obremenitvijo. Hkrati z učenjem osnov gibanja v gorah in alpinistike oz. osnov jamarstva, že dodajajo reševalne manevre, spoznavajo specifično opremo in postopke. Na teh osnovnih

tečajih pripravijo kandidata tako daleč, da z intenzivno vadbo v matični postaji lahko pristopi k izpitu, ki je hkrati še zadnje uradno ponavljanje in poenotenje celotne snovi. Vse osnovne tečaje in izpit morajo opraviti tudi zdravniki, ki se želijo vključiti v delo reševalne službe.

Vsakega kandidata na njegovi poti od vstopa v kolektiv, pa do pristopa k izpitu, spremlja osebni karton na katerem je poleg njegovih osnovnih podatkov napisano kdaj, kje in pri kom je opravil ta ali oni tečaj. Na podlagi izpolnjenega kartona in ko se izkaže z veljavno izkaznico člana ene od postaja HGSS. lahko kandidat pristopi k izpitu. Med izpitom iz posamezne teme inštruktor izpolni izpitni list, kjer so v naprej opredeljena znanja, ki jih mora obvladati. Ocenjujejo s plus ali minus oziroma opravil in ni opravil. Podobno kot pri nas ima kandidat možnost popravnega izpita oziroma, če je negativen pri več kot dveh izpraševalcih, ponavlja celotni izpit.

Takšen način preverjanja znanja je morda zadovoljiv glede na to, da inštruktorji osebno poznajo kandidate, da z njimi delajo v presledkih dve leti, vendar vseeno mislim, da je zaradi specifik del, ki ga bo bodoči reševalec moral opravljati, mnogo bolje, če je izpit realnejši, torej pod obremenitvijo in v realnem okolju.

Zelo dobra se mi zdi ideja o osebnih kartonih, ki spremljajo kandidata ves čas poteka njegovega šolanja in so hkrati pristopnica k izpitu ter izpitnih polah, ki zagotavljajo, da je kandidat v popolnosti seznanjen z vsebino potrebnega znanja, ki je enotno za vse. V bodoče razmišljajo v tej smeri, da bodo uvedli različne profile tudi na osnovni stopnji reševalca, saj nekatere postaje delujejo izključno na smučiščih, nekatere imajo izključno samo iskalne akcije in pokrivajo nezahteven, ravninski teren in le nekaj jih ima poleg dežurstev na smučišču in iskanj tudi prave gorsko reševalne akcije v stenah oz. prave reševalne akcije v jamah. V bodoče bosta tudi vsebina in nivo znanja za posamezne profile različna in bo na tak način lažje priti do reševalcev v okolju, kjer takšnega kadra ni.

Sestavil:
Klemen Volontar